

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۰۵

عنایت شریف

کرامت "انسان" و حقوق "بشر"

این روز ها پخش یک ویدیو بی که در آن یکی از افراد با نفوذ سابق با سابقه ناگوار و نه چندان خوب، توسط طالبان مورد آزار و اهانت قرار گرفته، در رسانه ها بحث های زیادی را برانگیخته و درین ارتباط هموطنان نظر های متفاوت ارائه کرده اند . به اجازه تان من هم جرئت کرده و درین قطار می پیوندم.

وقتی از کرامت "انسان" و حقوق "بشر" صحبت شود واضح است که از کرامت و حقوق چه کسانی حرف می زنیم : انسان و بشر .

بخواهیم و یا نخواهیم واقعیت این است که ظالم و مظلوم - مغرور و متواضع - صادق و خاین همه درین قالب می آیند . شاید شماری باشند که همین لحظه بگویند قاتلین و جنایتکاران را نمیتوان انسان خواند . این جمله ی احساساتی تنفر و انزجار ما را در برابر جنایتکاران نشان می دهد که اعتراضی در مورد آن نیست اما بیایید عمیق تر باندیشیم . جنایتکاران قطع نظر از شخصیت و عملکرد شان ، در چارچوب بشر و انسان شامل اند . در تعریف بشر و انسان به معنای عام ، شرایط اخلاقی وضع نشده است

اگر به کرامت انسان و حقوق بشر باور داریم پس باید این سوال مطرح نباشد که چه کسی توهین می شود . اصل این است که با عمل توهین به انسان مخالفت شود .

میدانم مواردی پیش می آید که این کار از نظر احساسات ، دشوار می شود اما باید این توانایی را داشته باشیم که بر آنچه خود را معتقد و باورمند می دانیم همیشه پایند باشیم . وقتی یک بی گناه و معصوم شکنجه و توهین شود نکوهش کردن آن عمل ، خیلی آسان است هر کسی آن را تقبیح می کند ؛ پابندی ما به اصل و پرنسپ زمانی امتحان میشود که شخصی که مورد علاقه ما نیست ، توهین شود ولی وفاداری و پابندی ما بر پرنسپ ها و اصول همچنان پابرجا بماند.

اگر به خود حق انتخاب را قایل شویم که کدام دسته از انسان ها کرامت شان حفظ باشد و از کدام ها نباشد ، معنایش این است که در واقع به مفهوم حفظ کرامت انسانی باور نداریم ؛ درین صورت نا آگاهانه خود را با آنانی که درین مورد تخطی می کنند در یک ردیف قرار داده ایم . تفاوت صرف درین می شود که هر کس از دید خود شماری را سزاوار توهین می شمارد و شماری را نه . به این ترتیب موضوع از حد یک اصل و پرنسپ پایین می آید و جای آن را قضاوت فردی و احساسات شخصی و حتا محاکمه صحرائی می گیرد .

یقین دارم که اگر شخص اهانت شده روزی توهین کنندگانش را به چنگ آرد ، به تخطی های بسیار بیشتری در برابر آنها دست خواهد زد که آن هم تخطی است و قابل انتقاد .

من روان شناس نیستم اما به حیث یک شخص عادی فکر می کنم که مشاهده توهین یک انسان در محضر عام، و تکرار این گونه صحنه ها ، نا آگاهانه حیثیت انسان ها را بصورت عام به نظر بیننده ی صحنه، پایین می آورد و حتا بر اعتماد به نفس و غرور مثبتی که لازمه اوست اثر منفی می گذارد . به عبارت دیگر توهین کننده به تماشایچیان صحنه می فهماند که روز دیگر نوبت یکی از شما ها خواهد بود شما هم وقتش برسد ارزش بیشتری ندارید.

شاید یکی از دلایلی که در کشور های عقب مانده ، زیر دستان با آمرین خود به کرنش و چاپلوسی رو می آوردند و بالا دستان در برابر زیر دستان همیشه از تکبر و غرور کار میگیرند همین باشد که درین جوامع حیثیت و کرامت انسانی در مجموع در ذهنیت عامه بخاطر همین گونه توهین ها خوره شده و پایین آمده است .

فراموش نکنیم که احترام به کرامت انسانی به معنای نرمش با مجرمین نیست . اگر عدالت و قاطعیت کامل در تطبیق قانون وجود داشته باشد ، نیازی به چنین محاکمه های صحرائی باقی نمی ماند .

از روی آنچه در شبکه های اجتماعی میخوانم ، میدانم بسیاری از شما دوستان درین مورد با من موافق نخواهید بود ؛ امید است آنچه را گفتم به حیث یک نظر تلقی کنید . ببخشید که گفتمی ها خیلی طولانی شد.

د پانډو شميره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: د ليكنيزې بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په خير و لولئ